

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Vasilica Ruslan în numele inculpaților, împotriva sentinței Judecătoriei Șoldănești din 08 noiembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2014, în cauza penală privindu-i pe inculpații:

Bîzgan Tudor Alexei, născut la 04.07.1988, originar și domiciliat în s. Sărata Galbenă, raionul Hîncești;

și

Cucer Alexandru Anatolie, născut la 23.04.1981, originar și domiciliat în s. Sărata Galbenă, raionul Hîncești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond 05.02.2013 - 08.11.2013;

Instanța de apel 06.12.2013- 03.09.2014;

Instanța de recurs 23.10.2014- 03.12.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 08 noiembrie 2013:

Bîzgan Tudor Alexei a fost condamnat:

- în baza art.27,45,164 alin.(2) lit. c),e),f) Cod penal - la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.45,189 alin.(5) Cod penal - la de 9 (nouă) închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de fracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor lui Bîzgan Tudor s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 10 (zece) ani în penitenciar de tip închis;

Cucer Alexandru Anatolie a fost condamnat;

- în baza art.27,45,164 alin.(2) lit.c), e),f) Cod penal - la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.45,189 alin.(5) Cod penal - la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor lui Alexandru Cucer s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 12 (doisprezece) ani în penitenciar de tip închis.

Prin aceiași sentință a fost condamnat și inculpatul Ambros Sergiu Ion, însă în privința acestuia decizia nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că la 15.08.2012, ora concretă nu a fost posibil de stabilit, inculpatul Alexandru Cucer prin complicitate și înțelegere prealabilă cu sora sa Cucer Rita, locuitori ai satului Sărata-Galbenă, raionul Hîncești, din interes material, intenționat, cu scopul de a răpi o persoană minoră, instigându-1 pentru a participa la comiterea infracțiunii pe cet. Popelașco Ghenadie, a pătruns ilegal cu G. Popelașco în domiciliul cet. Popovici Valentina din satul Răspopeni, raionul Șoldănești, unde amenințând cu aplicarea violenței, a încercat să o răpească din domiciliu pe minora Țurcan Irina Ghenadie, dar din cauze independente de voința lor nu și-au dus intenția pînă la capăt, din motiv că a intervenit Popovici Valentina și Popovici Nicolai, iar Popelașco Ghenadie, a renunțat de a participa la comiterea infracțiunii menționate.

Tot el, Alexandru Cucer, la 15.08.2012, ora concretă nu a fost posibil de stabilit, prin complicitate și înțelegere prealabilă cu sora sa Cucer Rita, locuitori ai satului Sărata-Galbenă raionul Hîncești, din interes material, intenționat, cu scopul de a i se transmite către cet. Țurcan Marina, care se află la muncă peste hotarele Republicii Moldova în Italia, o pretinsă datorie bănească de 4000 Euro pentru Cucer Rita, intenționat, cu scopul de a i se transmite mijloace bănești, cu amenințarea aplicării violenței, instigându-1 de a participa la comiterea infracțiunii pe cet. Popelașco Ghenadie, a pătruns ilegal în domiciliul cet. Popovici Valentina din satul Răspopeni, raionul Șoldănești, unde amenințând cu aplicarea violenței și răpirea din domiciliu pe minora Țurcan Irina Ghenadie, a solicitat prin telefon de la cet.Țurcan Marina ca să-i fie recuperată suma de 4000 euro, ce constituia potrivit cursului oficial 62793,2 lei, dar din cauze independente de voința lor nu și-au dus intenția pînă la capăt, din motiv că a intervenit Popovici Valentina și Popovici Nicolai, iar Popelașco Ghenadie a renunțat de a participa la comiterea infracțiunii menționate.

La 08.11.2012, aproximativ în jurul orelor 22.00, inculpatul Sergiu Ambros la propunerea, prin complicitate și înțelegere prealabilă cu Cucer Rita, împreună cu inculpatul Tudor Bîzgan, toți locuitori ai satului Sărata-Galbenă raionul Hîncești, din interes material, intenționat, cu scopul de a i se transmite o pretinsă datorie de 6000 euro de la cet.Țurcan Marina care se afla la muncă peste hotarele Republicii Moldova în Italia și de a o răpi pe minora Țurcan Irina născută la 25.09.2002, cu amenințarea aplicării violenței și folosirea în calitate de armă a unui topor de către

Sergiu Ambros, au încercat să o răpească pe minora Țurcan Irina Ghenadie, dar din cauze independente de voința lor, nu și-au dus intenția pînă la capăt, din motiv că a intervenit Popovici Valentina și Popovici Nicolai, iar minora a început să plîngă.

Tot el, Sergiu Ambros, la 15.11.2012, în jurul orelor 12.00, la propunerea, prin complicitate și înțelegere prealabilă cu Cucer Rita și împreună cu inculpatele Roșciuc Elena și Strelciuc Oxana, toți locuitori ai satului Sărata-Galbenă raionul Hîncești, din interes material, intenționat cu scopul de a i se transmite o pretinsă datorie de 6000 euro ceea ce conform cursului oficial constituie 94189,8 lei de la cet.Țurcan Marina care se află la muncă peste hotarele Republicii Moldova în Italia, care ar aparține cet.Cucer Rita și cu scopul de a o răpi pe persoana minoră, prin înșelăciune, au răpit-o din incinta Liceului teoretic Răspopeni pe minora Țurcan Irina Ghenadie (născută la 25.09.2002), transportînd-o cu automobilul de model „Mercedes E220 CDI” cu n/î CPL 624 domiciliul inculpatei Strelciuc Oxana din satul Sărata-Galbenă raionul Hîncești, unde au privat-o ilegal de libertate pînă la 16.11.2012, ora 09.15, cînd a fost depistată de către colaboratorii de poliție în urma efectuării percheziției domiciliului menționat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Ruslan Vasilica în interesele inculpaților Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer solicitînd, casarea parțială a sentinței în partea condamnării lui Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a lui Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer pe motivul lipsei în acțiunile lor a elementelor constitutive a infracțiunilor incriminate și renunțării benevole la aceasta.

În susținerea apelului a invocat:

- concluziile instanței sunt neîntemeiate, iar probele apreciate eronat, deoarece faptele pentru care Tudor Bîzgan a fost găsit vinovat contravin situației reale de fapt, acestea avînd loc în alte împrejurări;

- instanța la examinarea fondului cauzei a interpretat eronat declarațiile lui Sergiu Ambros și a lăsat fără examinare declarațiile acestuia, potrivit cărora Tudor Bîzgan a fost implicat în infracțiune incriminată și a mers cu Sergiu Ambros la domiciliul lui Popovici Valentina, Popovici Ion și Popovici Nicolai, deoarece el cunoștea locul aflării acestuia și a fost de acord să-l arate lui Sergiu Ambros;

- instanța de judecată nu a ținut seama, că în fapta incriminată lui Tudor Bîzgan lipsește motivul și scopul acesteia, astfel instanța la examinarea cauzei nu a ținut cont de faptul că Tudor Bîzgan nu a avut nici un motiv să comită infracțiunea în cauză și nici nu urmărea nici un scop de pe urma acesteia. Circumstanțele în cauză au fost confirmate de restul participanților la proces care direct au indicat că toate acțiunile în cauză se efectuau în interesul lui Cucer Rita, apelantul neavînd nici un motiv sau scop personal. Reieșind din considerentul că în acțiunile lui Tudor Bîzgan lipsește motivul și scopul infracțiunii incriminate, este incontestabil

că lipsește latura subiectivă a infracțiunii din care considerent el nu poate fi atras la răspundere penală;

- la examinarea fondului cauzei instanța nu a ținut cont de declarațiile inculpatului Sergiu Ambros (autorul infracțiunii incriminate lui Tudor Bîzgan), care direct a indicat că Tudor Bîzgan nu a pretins niciodată suma de 6000 euro de la părțile vătămate, doar s-a interesat de datoria pe care o are Țurcan Maria față de Cucer Rita în sumă de 3800 euro. Anume declarațiile lui Ambros Sergiu urmau a fi puse la baza calificării acțiunilor lui Tudor Bîzgan, fapt care nu a fost făcut de instanță, care denotă faptul că Tudor Bîzgan a avut un rol pasiv în situația nominalizată, acesta nu s-a implicat în careva mod în acțiunile lui Sergiu Ambros, nu a pretins nici în beneficiul său sau a altei persoane careva sume de bani, nu a amenințat cu răpirea persoanei și nici nu a întreprins în careva mod asemenea acțiuni;

- Tudor Bîzgan a fost găsit vinovat de tentativă de răpire unei persoane, și din declarațiile minorei Țurcan Irina, Ambros Sergiu i-a propus „să se îmbrace și să meargă cu ei”, iar deoarece aceasta nu a fost de acord, nimeni nu a insistat asupra acestui fapt. Astfel, este incontestabil faptul că, în acțiunile lui Tudor Bîzgan lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.27,45,164 alin.(2) lit. c),e),f) Cod penal;

- la calificarea acțiunilor lui Tudor Bîzgan instanța nu a ținut cont de faptul că anume el a fost cel care a declarat despre faptul că nu o vor răpi pe minora Țurcan Irina. Totodată, nu a fost dovedit nici șantajul, acțiunile lui Tudor Bîzgan prin care acesta s-a interesat despre existența unei datorii au fost eronat interpretate de către instanță ca fiind șantaj;

- instanța nu a ținut cont de prevederile art.56 alin.(1),(2) Cod penal, astfel în sentința instanței nu și-a găsit argumentare faptul că, renunțarea lui Tudor Bîzgan nu ar fi benevolă. La acest capitol instanța de judecată eronat a concluzionat că Tudor Bîzgan ar fi renunțat la comiterea infracțiunii, deoarece acasă au venit Popovici Valentina și Popovici Nicolai, după cum este indicat în rechizitoriu, deoarece după cum rezultă din declarațiile celorlalți participanți la proces, la data și ora indicată Popovici Valentina și Popovici Nicolai deja se aflau în domiciliu când el a intrat în casă, persoane care nu l-au împiedicat să intre în casă, să poarte cu ei o discuție și să pună întrebările care-l interesau;

- de asemenea este nefondată și concluzia instanței de fond că Tudor Bîzgan a renunțat să-și ducă pînă la capăt infracțiunea de răpire a persoanei deoarece minora a început să plîngă. După cum reiese din declarațiile celorlalți participanți la proces, în coraport cu prevederile art.56 alin.(1),(2) Cod penal, Tudor Bîzgan era conștient că-și poate duce la bun sfârșit acțiunile sale criminale, dar nu a dorit să o facă, deși acesta din start nici nu a avut intenția să o răpească pe minora Țurcan

Irina, iar la fața locului a venit doar Sergiu Ambros pentru a-i arăta locul unde se află acesta;

- instanța nu a ținut cont, că toate discuțiile cu Cucer Rita erau purtate de Sergiu Ambros;

- instanța de judecată la examinarea cauzei nu a ținut cont nici de declarațiile învinutului Tudor Bîzgan care direct a indicat că, el niciodată nu avut intenția de a o răpi pe minora Țurcan Irina, chiar dacă sora sa Cucer Rita de mai multe ori a insistat ca el să o facă, iar el a avut posibilitatea reală să o că. De asemenea nu a avut nici intenția de a pretinde careva sume de bani, iar la fața locului a mers pentru a afla dacă Țurcan Maria se află în țară și dacă aceasta îi datorează surorii sale 3800 euro, fără a exista un alt motiv;

- reieșind din cumulul argumentelor enunțate, este evident că acțiunile lui Tudor Bîzgan ar putea fi calificate ca acțiuni huliganice, dar nicidecum în baza art.27,45,164 alin.(2) lit.c),e),f) și art.45,189 alin.(5) Cod penal;

- Tudor Bîzgan nu a cunoscut, nu a fost prezent și nici nu a participat în careva mod la data de 15.11.2012 la răpirea minorei Țurcan Irina de către Sergiu Ambros, Roșciuc Elena și Strelciuc Elena, ultimii recurgînd la aceasta după ce el a refuzat să o răpească pe Țurcan Irina la data de 08.11.2012;

În ce privește condamnarea lui Alexandru Cucer în baza art.27,45,164 alin.(2) lit.c),e),f) și art.45,189 alin.(5) Cod penal și cu plicarea art.84 alin.(1) Cod Penal la 10 ani închisoare în penitenciar de tip închis, consideră că concluziile instanței de fond în această privință sunt neîntemeiate, iar probele enunțate în sentința de condamnare apreciate eronat, deoarece faptele pentru care Alexandru Cucer a fost găsit vinovat, contravin situației reale de fapt, acestea avînd loc în alte împrejurări. În motivarea apelului indică că;

- instanța nu a ținut seama că în fapta incriminată lui Alexandru Cucer lipsește motivul și scopul acesteia, astfel instanța la examinarea cauzei nu a ținut cont de faptul că Alexandru Cucer nu a avut nici un motiv să comită infracțiunea în cauză și nici nu urmărea nici un scop de pe urma acesteia. Circumstanțele în cauză au fost confirmate de restul participanților la proces care direct au indicat că toate acțiunile în cauză se efectuau în interesul lui Cucer Rita, apelantul neavînd nici un motiv sau scop personal. Reieșind din considerentul că în acțiunile lui Tudor Bîzgan lipsește motivul și scopul infracțiunii incriminate, este incontestabil că lipsește latura subiectivă a infracțiunii din care considerent el nu poate fi atras la răspundere penală;

- instanța nu a ținut cont de declarațiile lui Alexandru Cucer care direct a indicat, că el s-a deplasat la domiciliul lui Țurcan Măria doar să afle dacă aceasta se află în țară și dacă a luat de la sora sa bani în sumă de 3800 euro;

- de asemenea, instanța nu a ținut cont de faptul că acesta nu a încercat în careva mod să o răpească pe Țurcan Irina sau să o intimideze pe Țurcan Măria să-i transmită suma de 3800 euro pentru sora sa, dar i-a cerut mamei acesteia să o telefoneze pe fiica sa Țurcan Măria în Italia și să clarifice dacă aceasta a sustras de la sora sa Cucer Rita suma de 3800 euro, indicînd că peste 3 zile va reveni după un răspuns, fără a întreprinde careva acțiuni ilegale, amenințările venind din partea lui Popelașco Ghenadie;

- deoarece instanța de judecată a examinat superficial materialele cauzei, nu a ținut cont de faptul că ulterior la data de 16.08.2012 și ulterior Cucer Rita repetat îl instiga la comiterea infracțiunii de răpire a persoanei, dar el nu a dorit să o facă, refuzînd categoric acest lucru;

- instanța de judecată nu a ținut cont nici de declarațiile părții vătămate Țurcan Irina și a martorilor Popovici Valentina și Popovici Ion, care direct au indicat că nu Alexandru Cucer, dar Popelașco Ghenadie era cel care era cu el la data de 15.08.2012 la domiciliul bunicii sale Popovici Valentin și unchilor săi Popovici Nicolai și Popovici Ion - au declarat că dacă Țurcan Măria nu va restitui lui Cucer Rita suma datorată de 3800 euro-minora va fi răpită sau casa bunicii arsă;

- pe lângă cele expuse, este relevant faptul că Alexandru Cucer nu a cunoscut, nu a fost prezent și nici nu a participat în careva mod la data de 15.11.2012 la răpirea minorei Țurcan Irina de către Sergiu Ambros, Roșciuc Elena și Strelciuc Elena, ultimii recurgînd la aceasta după ce el a refuzat să o răpească pe Țurcan Irina la data de 08.11.2012;

- ca și în cazul lui Tudor Bîzgan și în cazul lui Alexandru Cucer instanța întemeiat a neglijat prevederile art.56 alin.(1),(2) Cod penal, deși acesta din urmă evident a refuzat comiterea unei infracțiuni de răpire și șantaj, renunțînd benevol la comiterea acesteia;

- cu referire la suma invocată ca fiind pretinsă de la Țurcan Măria, instanța neîntemeiat a stabilit-o în cuantumul de 10000 euro, deoarece după cum rezultă din depozițiile tuturor persoanelor audiate suma era aceeași la data de 15.08.2012 fiind în mărime de 4000 euro, iar la 08.11.2012 fiind de 6000 euro, iar de fapt de 3800 euro după cum indică direct toți inculpații. Astfel, este evident, că instanța eronat stabilind suma de 10000 euro, eronat a calificat acțiunile inculpaților în baza art.189 alin.(5) Cod penal RM;

- suma pretinsă direct de Cucer Rita direct de la Țurcan Măria prin SMS nu le poate fi incriminată inculpaților, deoarece ei nu poartă nici o răspundere pentru faptele ei, nefiind probat și dovedit nici faptul că ei cunoșteau despre suma de 10000 euro;

- instanța eronat a făcut referire la probatoriu, deoarece înscrisurile și bunurile materiale indicate în sentință nu au legătură directă cu faptele incriminate

și nu dovedesc în careva mod vinovăția lui Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer în comiterea infracțiunii incriminate, avînd în vedere faptul că acești din urmă niciodată nu au negat faptul că au fost la bunica minorei Turcan Irina, dar în alte circumstanțe decît cele constatate de instanță, și anume cu scopul de a stabili dacă Țurcan Măria într-adevăr a sustras de la Cucer Rita suma de 3800 euro și dacă da să o restituie benevol, și nicidecum cu alte scopuri după cum invocă instanța în sentința de condamnare;

- instanța nu a constatat, iar în ședința de judecată nu s-a constatat existența unor relații de participație și, sau a legăturii cauzale între Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer cu Sergiu Ambros, Roșciuc Elena și Strelciuc Oxana și acțiunile de răpire a minorei Țurcan Irina întreprinse de ultimii la data de 15.11.2012;

- după cum rezultă din declarațiile părților la proces, inclusiv și a inculpaților Sergiu Ambros, Roșciuc Elena și Strelciuc Oxana, Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer nu cunoșteau despre faptul că la data de 15.11.2012 minora a fost răpită, în special ținînd cont de faptul că anterior aceștia benevol au refuzat să o răpească pe minoră sau să pretindă suma de 3800 euro de la Țurcan Maria, refuzînd să se mai implice în problemele lui Cucer Rita, deși aveau posibilitatea reală să facă acest lucru;

- la examinarea cauzei și cercetarea probelor în instanță nu au fost luate în considerație semnele și elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.27,45,164 alin.(2) lit.c),e),f) și art.45,189 alin.(5) Cod penal, care lipsesc cu desăvîrșire în acțiunile lui Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer;

- cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate Țurcan Măria cît și a organizatoarei Cucer Rita, ce ar permite aprecierea corectă a circumstanțelor cauzei;

- nu a fost probat faptul existenței unui topor cu care ar fi amenințat Ambros Sergiu pe Popovici Valentina și Popovici Ion, invocat de ultimii, existența căruia nefiind dovedită:

- instanța de judecată la examinarea cauzei nu a ținut cont de declarațiile lui Popovici Nicolai și Popovici Valentina din 14.11.2012, care nici nu au fost examinate de instanță, din care rezultă că Tudor Bîzgan și Alexandru Cucer la datele indicate ar fi amenințat cu răpirea minorei Țurcan Irina sau au fi pretins prin șantaj sume de bani, invocînd dor existența unei datorii și necesitatea de a se clarifica referitor la aceasta;

- instanța nu a ținut cont de faptul că minora Țurcan Irina a fost audiată în calitate de parte vătămată minoră la 22.11.2012, în lipsa psiho-pedagogului și cu încălcarea art. 109 alin.(3),(5), 110/1, 111 alin.(2) Cod de procedură penală ;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere declarațiilor lui Popovici Nicolai și Popovici Valentina, avînd în vedere că, aceștia au dat declarații contradictorii pe parcursul urmăririi penale cît și ulterior în procesul de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iulie 2014, a fost respins ca depus peste termen apelul depus de avocatul Ruslan Vasilica în interesele inculpatului Alexandru Cucer și ca nefondat apelul depus de avocatul Ruslan Vasilica în interesele inculpatului Tudor, fiind menținută sentința în privința acestora.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel, *cu referire la apelul declarat de avocatul Ruslan Vasilica în interesele inculpatului Alexandru Cucer*, a menționat că, conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, pe cînd materialele cauzei penale denotă, că la 08.11.2013 a fost pronunțată sentința integrală, care în aceeași zi a fost înmînată contra semnătură tuturor participanților la proces, inclusiv și inculpatului Alexandru Cucer și avocatului Vera Diordeiciuc, de care a fost asistat.

În termenul legal prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, nici inculpatul Alexandru Cucer, și nici avocatul Vera Diordeiciuc n-au declarat apel.

La data de 18.03.2014 a fost încheiat contractul de asistență juridică nr.238 cu avocatul Ruslan Vasilica, care s-a împuternicit să acorde asistență juridică în cauza penală în privința inculpatului Alexandru Cucer, iar la data de 19.03.2014 a fost declarat apel de avocat în interesele inculpatului A.Cucer.

Potrivit art.402 alin.(5) Cod de procedură penală, dacă inculpatul declară apel în termen, și își locuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Inculpatul Alexandru Cucer în termen n-a declarat apel, iar noul apărător a declarat apel peste termenul prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

În atare situație instanța de apel a constatat, că avocatul Ruslan Vasilica a declarat apel în interesele inculpatului Alexandru Cucer, nerespectînd prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, ce reglementează termenul prevăzut de lege de declarare a apelului, iar întîrzierea n-a fost determinată de motive întemeiate, lipsind temeiuri legale de repunere în termen a apelului.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Ruslan Vasilica în interesele inculpatului Tudor Bîzgan, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Tudor

Bîzgan în baza art.27,45,164 alin.(2) lit.c), e),f) și art. 45,189 alin. (5) Cod penal și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

La părerea instanței, probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lor.

Referitor la pedeapsă, care de fapt este contestată de avocat, instanța de apel a conchis, că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 și 75 Cod penal.

Temei de casare a sentinței în latura stabilirii pedepsei în privința lui Tudor Bîzgan de către instanța de apel nu s-a constatat.

Nu s-a reținut afirmația invocată de avocat în apel, precum că instanța la examinarea fondului cauzei a interpretat eronat declarațiile lui Sergiu Ambros și a lăsat fără examinare declarațiile acestuia, potrivit cărora Tudor Bîzgan a fost implicat în infracțiune incriminată și a mers cu Sergiu Ambros la domiciliul lui Popovici Valentina, Popovici Ion și Popovici Nicolai, deoarece el cunoștea locul aflării acestuia și a fost de acord să-1 arate lui Sergiu Ambros.

În acest aspect instanța de apel a menționat că, din declarațiile inculpatului Sergiu Ambros rezultă, *„că la propunerea lui sa deplasat împreună cu T.Bîzgan la domiciliul lui Maria Țurcan în sat. Răspopeni raionul Șoldănești, ambii au intrat în casa unde se afla minora Irina, atît el, cît li T.Bîzgan au cerut persoanelor care se aflau în casă întoarcerea datoriei în termen de 3 zile, spunîndu-le că în caz contrar o vor răpi pe minora Irina. T.Bîzgan, a scos telefonul fix din priză. Ideia de a o răpi pe minoră a fost a lui Rita Cucer. Ambii au vrut să o răpească pe minoră, i-au spus să se îmbrace, însă ultima a început a plînge. T.Bîzgan a telefonat-o pe R.Cucer, după ce T.Bîzgan a spus, că nu o vor răpi pe minora, deoarece sora sa R.Cucer „umblă cu paiete în cap”.*

Instanța de apel nu a reținut și afirmațiile, precum că instanța de judecată nu a ținut seama, că în fapta incriminată lui Tudor Bîzgan"lipsește motivul și scopul acesteia, Bîzgan nu a avut nici un motiv să comită infracțiunea în cauză și nici nu urmărea nici un scop de pe urma acesteia.

În acest aspect s-a indicat, că din declarațiile inculpatului Sergiu Ambros reiese, că ideea de a o răpi pe minora Irina a fost a lui Cucer Rita, anume inculpatul T.Bîzgan aflîndu-se deja în domiciliul lui Valentina Popovici din sat.Răspopeni raionul Șoldănești, unde au venit cu scopul de a o răpi pe minora Irina în scopul de a fi transmisă o pretinsă datorie de către mama ei Marina Țurcan, care se afla în Italia, a purtat discuții telefonice cu Rita Cucer, însă atît el, cît și Sergiu Ambros

nu și-au dus intenția de răpire a minorei, din cauze independente de voința lor, și anume din motiv că au intervenit Valentina Popovici și Nicolai Popovici și minora a început să plîngă.

Cele reținute de către instanța de fond au fost confirmate și prin declarațiile părților vătămate Irina Țurcan și Nicolae Popovici, a martorilor Ghenadie Țurcan și Valentina Popovici, declarațiile cărora au fost cercetate suplimentar de către instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Nu s-a reținut de către instanța de apel și argumentul, precum că inculpatul Tudor Bîzgan benevol a renunțat la săvîrșirea infracțiunii.

Conform art.56 Cod penal, renunțarea este benevolă atunci cînd făptuitorul, din propria voință, nefiind constrîns de nici o situație, conștient, dîndu-și seama că poate continua activitatea infracțională, se dezice de la executarea infracțiunii.

Renunțarea nu poate fi considerată benevolă în cazul în care făptuitorul a abandonat executarea din cauză că a întîlnit obstacole care nu i-au permis să ducă infracțiunea pînă la capăt.

S-a constatat cu certitudine, că inculpații Tudor Bîzgan și Sergiu Ambros nu și-au dus intenția de răpire a minorei, din cauze independente de voința lor, și anume din motiv că au intervenit Valentina Popovici și Nicolai Popovici, care nu le-au permis să-și ducă intențiile sale pînă la capăt, iar minora a început să plîngă.

Instanța de apel a considerat că neîntemeiată și afirmația apelantului, precum că nu s-a ținut cont, că toate discuțiile cu Cucer Rita erau purtate de Sergiu Ambros, deoarece s-a constatat că și inculpatul Tudor Bîzgan a purtat discuții telefonice cu Rita Cucer, chiar în momentul cînd se afla în domiciliul lui Valentina Popovici, unde inculpații au venit cu scopul răpirii minorei.

În acest aspect instanța de apel a ținut cont, că Rita Cucer este sora inculpatului Tudor Bîzgan, anume ultima a venit cu ideea de a o răpi pe minora Irina Țurcan în scopul transmiterii unei datorii de la mama minorei, care se afla în Italia.

Cît privește afirmațiile avocatului Ruslan Vasilica invocate în apel, referitor faptul că sentința în partea condamnării inculpatului Tudor Bîzgan este neîntemeiată, că în ședința de judecată nu au fost prezentate și administrate probe ce ar confirma vinovăția inculpatului de comiterea crimelor imputate, că unele probe au fost dobîndite cu încălcarea procedurii penale, instanța de apel le-a considerat că sunt absolut nefondate, deoarece vina inculpatului a fost demonstrată deplin prin probele cercetate care se coroborează deplin, instanța de fond în urma cercetării și aprecierii complete a probelor a ajuns la concluzia justă că vina lui Tudor Bîzgan în faptele incriminate se demonstrează prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile, legal administrate și care au fost cercetate în instanța de judecată, situație menținută și de instanța de apel.

5. Împotriva hotărîrilor menționate avocatul Vasilica Ruslan în numele inculpaților Bîzgan Todor și Cucer Alexandru, a declarat recursuri ordinare, identice după formă și conținut, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare pe motiv că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive a infracțiunilor încriminate și renunțarea benevolă la acestea.

Totodată a menționat, că cererile de recurs motivate vor fi prezentate ulterior.

7. Asupra recursurilor procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru respingerea acestora ca fiind neîntemeiate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrilor menționate, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

8.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În primul rînd, dreptul de a folosi calea de atac a recursului este o prerogativă acordată persoanelor indicate în art. 421 Cod procedură penală fiind o manifestare de voință prin care se exercită dreptul de recurs și are loc printr-o cerere de recurs, care sub aspect formal trebuie să întrunească anumite condiții legale.

Actul de sesizare a instanței de recurs este cererea de recurs motivată, care potrivit dispozițiilor art. 430 Cod procedură penală trebuie să conțină:

- denumirea instanței la care se depune recursul;
- numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiunea cu privire la persoana ale cărei interese le reprezintă și adresa ei;
- denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărîrea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel;

- denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului;

- conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod procedură penală invocate în recurs și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată;

- formularea propunerilor privind hotărîrea solicitată. Deși formularea acestor propuneri este obligatorie pentru recurent, ele nu influențează hotărîrea Curții Supreme de Justiție;

- data declarării recursului și semnătura recurentului.

Reieșind din cele relatate mai sus, Colegiul reține că avocatul recurent la întocmirea recursului în speță nu a îndeplinit dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal

În al doilea rînd, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

În recursurile declarate nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanțele inferioare ce ar motiva casarea hotărîrilor, or recurentul în susținerea poziției privind nevinovăția inculpaților nu a adus careva argumente, ci doar a menționat faptul că, ulterior va prezenta partea motivată a recursului.

În acest sens Colegiul penal reține că la, 04 septembrie 2014 a expirat termenul de 30 zile prevăzut de legiuitor pentru a contesta decizia instanței de apel, iar inculpații și nici avocatul recurent pînă la data respectivă nu au prezentat recursuri motivate.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Anume o asemenea situație este reținută în speță - recursurile ordinare declarate de avocat nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă*

în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârilor atacate pe baza materialului cauzei, Colegiul penal în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de avocat, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Vasilica Ruslan în numele inculpaților, împotriva sentinței Judecătorei Șoldănești din 08 noiembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iulie 2014, în cauza penală privindu-i pe inculpații Bîzgan Tudor Alexei și Cucer Alexandru Anatolie, deoarece recursurile nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizie este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 22 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu